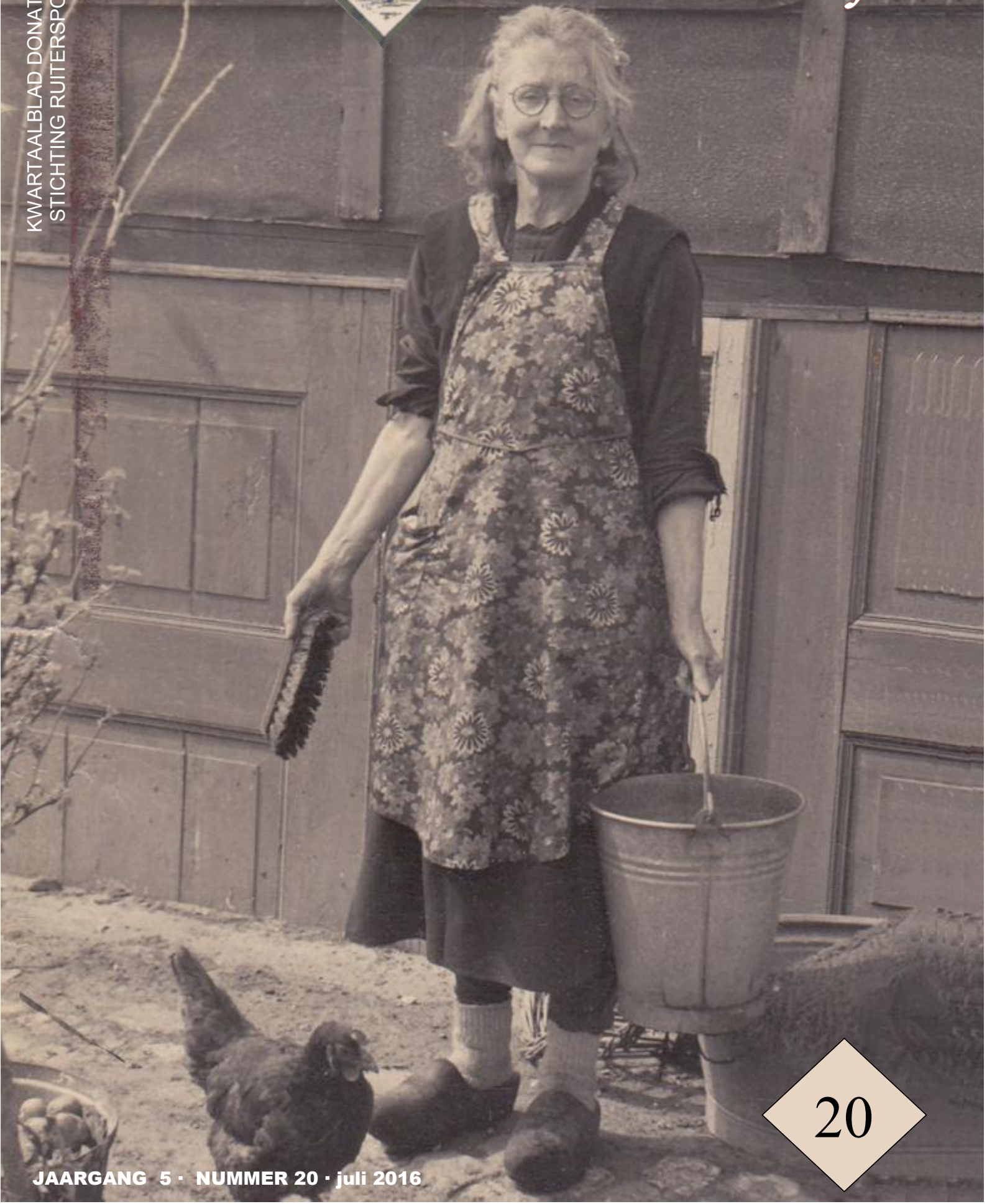

het RUITERTJE

ZATERDAG 15 OKTOBER 2016

RUITERDAG

familiedag voor de familie (De) Ruiter

•
RONDVAART
DE WEERRIBBEN

•
WETERING
EIND VAN DIEP
MUGGENBEET
BLOKZIJL

•
www.ruitersporen.nl/ruiterdag2016

colofon

het RUITERTJE

Kwartaalblad voor donateurs van de Stichting Ruitersporen

Het RUITERTJE wordt elk kwartaal elektronisch toegezonden aan alle donateurs van de Stichting Ruitersporen.

Redactie:

Jaap Ruiter
Denise Walraven
vacature

E-mail:

info@ruitersporen.nl

Adres:

Stichting Ruitersporen
Dorpsweg 53
9798 PD Garmerwolde

©2016 Stichting Ruitersporen

Omslagfoto:

Mijn grootmoeder Trijntje Ruiter-Meijer in de jaren 60 van de vorige eeuw.

De foto is achter het huis aan de Ripperwei in Tijnje gemaakt.

bij dit nummer

Na alle drukte rond het Ruiterboek, en aansluitend de vakantie, duurde het eventjes voordat ik toekwam aan de volgende grote klus: de organisatie van de RUITERDAG 2016.

Ik meen met de rondvaart door de Weerribben, waarbij we langs Wetering, Eind van Diep, Muggenbeet en Blokzijl zullen varen, een voor iedereen interessante dag te hebben voorbereid.

In dit RUITERTJE opnieuw een aantal verhalen uit onze familiegeschiedenis. Ik wens iedereen veel leesplezier!

Jaap Ruiter, Garmerwolde

inhoud

Scaerwold

In alle verhalen over onze stamboom zijn de meeste dorpjes en gehuchtjes rond Blokzijl wel aan bod gekomen, op een na: Scheerwolde.

6

Binnenlandsche berigten Sleepboot "Frits"

In diverse kranten wordt bericht van het ongeluk dat Pieter de Ruiter als kapitein van sleepboot Frits overkomt.

8

200 jaar geleden... 1816 Het jaar zonder zomer

Er wordt deze dagen veel geklaagd over het uitblijven van mooi zomerweer. De zomer van 1816 was wat dat betreft van een andere orde...

10

inhoud

RUITER in 17 stappen, generatie 9

Vanaf generatie 8 heeft deze rubriek een iets andere invulling gekregen.

*Rond 1800 vertrokken veel familieleden vanuit Muggenbeet naar Friesland. Onder hen ook een viertal achterneven, die als **veenbaas** aan de slag gingen.*

11

Stel je voor...
Haaie Spoelstra uit Warffum

Nieuwe donateurs stellen zich voor.

Wil je je ook voorstellen? Schrijf een kort stukje en ik zorg dat het in het RUITERTJE verschijnt.

12

◆ Het Ruiterboek 2016

Alle drukte rond het Ruiterboek 2016 ligt weer achter ons. Na een intensieve schrijfperiode kwam er dan nog het inpakken en versturen van al die boeken. Ik ben blij dat dit achter de rug is maar hou er wel een heel voldaan gevoel aan over. Uit reacties maak ik op dat het boek goed ontvangen is.

Er zijn echter nog een paar boeken beschikbaar. **Dus, ben je nog op zoek naar een origineel cadeau voor een familielid, geef een boek!**

◆ De Ruiterdag

Op de Ruiterdag zal ik een aantal exemplaren van het boek meenemen. Je kunt dan wel heel goedkoop aan een boek komen!

Neem contact op als je op deze manier nog een boek wilt kopen.

◆ Piet de Ruiter

Enkele weken na de presentatie van zijn boek "Dwargarbeider 3257" is op 12 mei 2016 Piet de Ruiter overleden. Een week eerder brak hij bij een val zijn heup en tijdens de operatie deden zich complicaties voor aan zijn hart en longen. In de week die volgde knapte hij weer wat op, maar zijn toestand bleef kritiek. In de gesprekken die hij nog met zijn kinderen kon voeren gaf hij aan, dat hij de totstandkoming van het boek, de reis naar Berlijn en de boekpresentatie als hoogtepunten van zijn leven beschouwde. Hij is rustig tijdens zijn slaap overleden. De crematie heeft plaatsgevonden op 18 mei 2016. Piet is 92 jaar geworden.

in het kort

Nieuwe donateurs

In de afgelopen drie maanden hebben zich geen nieuwe donateurs gemeld!

Naam en gegevens op verzoek verwijderd...

Niet iedereen kan enthousiast worden over de stamboom of de website. Dat is ook niet nodig, elk zijns wils. Maar jammergenoeg stellen sommigen het bepaald niet op prijs dat zij op de website vermeld staan. Waar de ene persoon enthousiast zijn persoonlijke gegevens aanvult, word ik door anderen verzocht hun naam en gegevens van de website te verwijderen. Aan zo'n verzoek werk ik natuurlijk altijd mee en vervang naam en gegevens door de zin : naam en gegevens op verzoek verwijderd. Hopelijk blijven dit uitzonderingen...

meer nieuws

◆ Het graf van Dirk Cornelis Ruiter

Dit graf is al enige keren aan de orde geweest. Er is nu goed nieuws: het graf wordt hersteld. Het blijkt dat de gemeente Almelo de eigendomsrechten heeft van dit graf.

Het uiterst moeizame contact met de naaste familie van Dirk was achteraf niet nodig geweest.

Er heeft zich een bedrijf gemeld dat kosteloos het graf gaat herstellen. Daar kunnen wij als familie heel blij mee zijn.

Begin mei was ik in de buurt en besloot een afspraak te maken met Patrick van Barneveld; de man die zich inzet voor het behoud en herstel van oorlogsgraven.

Het was een enerverende dag, waarbij we eerst het graf van Dirk bezochten, waarna Patrick me meenam naar Zenderen, waar bij de herbouwde villa Lidwina een herdenkingsmonument is geplaatst.

Ik heb van deze ontmoeting een filmpje gemaakt dat ik binnenkort op de website zal plaatsen.

De bloemen op het graf zijn van Patrick en een anonieme gever.

Een foto van stamboombeheerder Albert
Geboren: 05-04-1949
Overleden: 07-01-2015

Al geruime tijd had ik niets meer gehoord van Albert Huisman. Door Albert was ik destijds op het spoor gezet van veel notariële akten, waarin vroege leden van onze familie veelvuldig voorkwamen. We hebben elkaar een aantal keren ontmoet, en ik had met hem al snel een goede band.

Ik schrok dan ook enorm toen ik op zijn website de volgende trieste mededeling las:

Tot onze grote spijt moeten wij u laten weten dat stamboombeheerder Albert is overleden op 7 januari 2015.

Albert heeft zich tijdens zijn pensioen volledig ingezet om de stamboom van de familie Huisman en zijtakken zo volledig mogelijk te maken, en deze site is het resultaat van zijn harde werken. Hij deed dit altijd met veel plezier en overtuiging en kon compleet bevangen worden als hij weer een doorbraak had gemaakt en één of meer personen aan elkaar kon relateren. Albert was dan met de stamboom ook al terug tot het jaar 1550!

Deze site zal blijven bestaan ter nagedachtenis van Albert.

Aan Albert hebben we veel te danken en het leek me dan ook gepast op deze plaats aandacht aan zijn overlijden te schenken. Bedankt voor alles, Albert!

De website van Albert :

 www.huismanengen.nl

Scaerwold

In de verhalen over onze stamboom zijn de meeste dorpjes en gehuchtjes rond Blokzijl wel aan bod gekomen.

Eentje bleef er tot nog toe onbenoemd: Scheerwolde.

Dat is niet zonder reden; in de stamboom komen we de naam Scheerwolde slechts op een enkele plaats tegen. Zo is mijn naamgenoot Jaap Ruiter, de machinist van het gemaal bij Wetering, er overleden.

Maar Scheerwolde is toch wel belangrijk genoeg om er een stukje aan te wijden.

Scheerwolde wordt voor het eerst genoemd in het jaar 1275 als over de parochie bij Scaerwold gesproken wordt. Dit gehucht moet gesticht zijn door vluchtelingen uit de verdrinken landerijen ten westen en ten zuiden van Lemmer, na de stormvloed van 1170 (zie gebied aangeduid met pijl).

Wellicht is Scheerwolde zelfs een van de eerste nederzettingen geweest in dit voormalige hoogveengebied. Daar zijn wel enkele aanwijzingen voor.

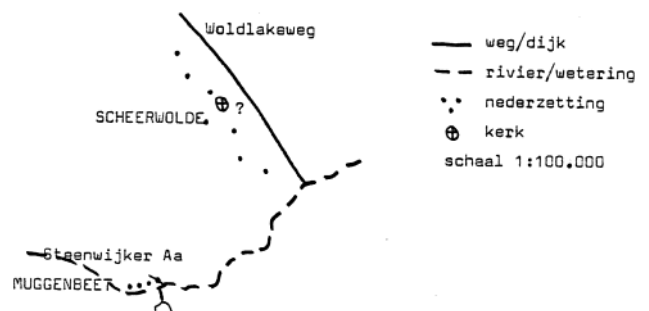
De uitgang 'wolde' in de naam wordt meestal verklaard als "woud" in de zin van bosgebied. Maar de oorspronkelijk betekenis van 'wolde' is "onontgonnen gebied" of "wildernis zonder menselijke activiteit". In het noorden van Nederland komen we in plaatsnamen de uitgang 'wolde' veel tegen, en het betreft altijd (voormalige) hoogveengebieden. Die waren sowieso veel te nat voor omvangrijke bosgroei. (Ook Garmerwolde, mijn woonplaats, is in de Middeleeuwen als nederzetting in een

hoogveengebied ontstaan.)

Daarmee duidt de volledige naam Scheerwolde op een hoogveengebied waarin de bewoners ieder een aandeel (schaar) hadden. In een dergelijke nederzetting zijn de percelen loodrecht op een ontginningsas (een sloot of een pad) uitgezet, en soms is er ook een gemeenschappelijk weidegebied (de meent). Elk perceel is door gegraven sloten afgebakend. Deze sloten zorgen ook voor de afwatering van het perceel. Als door de ontwatering van het hoogveengebied het land daalde, groef men de sloten verder het hoogveengebied in en werd de hoeve ook verplaatst. In de loop van eeuwen verplaatste de rij hoeven zich steeds verder het hoogveengebied in, dit wordt 'het wandelen der dorpen' genoemd. Soms bleef een kerk achter terwijl de rij met hoeven langzaam het hoogveengebied inschoof.

De ontginningsas van Scheerwolde heeft parallel aan en iets ten westen van de Woldlakeweg gelegen. Ook de betekenis van Woldlake spreekt boekdelen: "grens van het hoogveengebied".

De Woldlakeweg is al een oude weg met een grensfunctie en misschien is Scheerwolde ook wel oorspronkelijk aan deze weg ontstaan.

vervolg "Scaerwold"

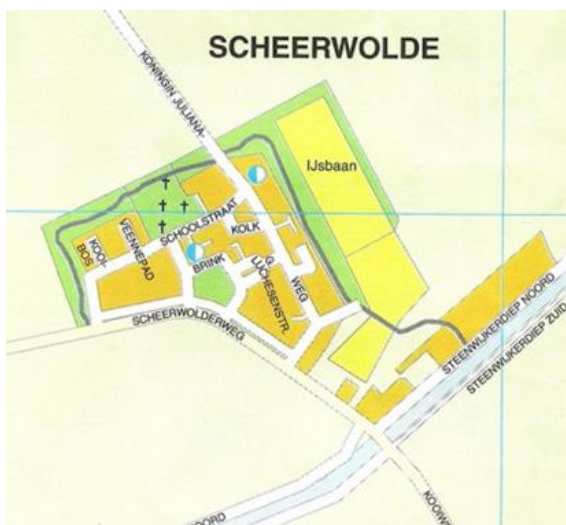
Zoals gezegd, wellicht was Scaerwold een pioniersgehucht, en blijkbaar belangrijk genoeg om als centrum van de katholieke kerk (kerspel, parochiegebied) en als bestuurs- en rechtsgebied (schoutambt) te fungeren. Het schoutambt omvatte, behalve Scheerwolde, ook de nog altijd bestaande buurschappen Muggenbeet, Nederland en Wetering. In 1270 had het een eigen kerk, gesticht vanuit IJsselham en gewijd aan Sint Nicolaas.

In de 16e eeuw raakte het gebied door vernatting ontvolkt en werden schoutambt en kerspel opgeheven. Voortaan viel het gebied onder Steenwijkerwold.

Scheerwolde was gesticht op gronden van de bisschop van Utrecht. Mensen die zich niet aan deze bisschop wilden onderwerpen verlieten het gebied en vestigden zich in Muggenbeet.

Overgang van landbouw naar verving

De "Scherwoldiger Weteringhe", waarschijnlijk al een afwateringssloot uit de 13e eeuw, was ooit een veenstroompje dat bij Muggenbeet in de Steenwijker Aa uitmondde. Naarmate de bewoners van deze streken zich meer gingen toeleveren op de verving, werd deze sloot steeds belangrijker voor de afvoer van de turven. Vanuit deze wetering groef men links en rechts nieuwe kanalen het veengebied in, voor afwatering en afvoer van turf. Zo is bekend dat in 1573 de wetering verder uitgediept en verbreed wordt.

Het 'nieuwe' Scheerwolde

De bewoning van Scheerwolde verplaatst zich in de loop van de tijd steeds meer naar de beide oevers van de wetering. Daar is het centrum van de bedrijvigheid en het is handig om aan dat water te wonen. Uiteindelijk krijgt deze bewoning dezelfde naam als de sloot waaraan het ligt: Wetering. In 1850 is

Scheerwolde van de kaart verdwenen.

Het nieuwe Scheerwolde werd in 1952 gesticht met een symbolische handeling door koningin Juliana. Zij onthulde een gedenksteen met daarop een feniks; een vogel die volgens de mythe uit haar as kon herrijzen. Met dit symbool wilde men verwijzen naar het vroegere Scheerwolde.

Het dorp werd opnieuw opgericht om als woonplaats te dienen voor landarbeiders in verband met de nieuwe inpolderingsplannen in deze omgeving. Met de vrijwel gelijktijdig opkomende landbouwmechanisatie heeft Scheerwolde voor dat doel nauwelijks betekenis gehad. Er was simpelweg bijna geen vraag meer naar arbeidskrachten in de agrarische sector. Het dorp heeft het dan ook jarenlang moeilijk gehad. De bewoners zijn nu voornamelijk werkzaam in naburige steden als Steenwijk en Meppel.

Niettemin ervaart men ook hier de gevolgen van vergrijzing, ontvolking en schaalvergroting die de leefbaarheid in het geding brengen. Sinds kort worden daarom pogingen ondernomen tot opwaardering van dit bijzondere dorp.

Sleepboot "Frits"

Pieter in de stamboom:

<http://www.ruitersporen.nl/person.php?BM3126>

Johannes Koops de Ruiter, die in 1874 in Scherpenzeel bij Nijetrijne wordt geboren, brengt zijn jeugd door op het schip van zijn vader. Ongetwijfeld is dit een turfschip geweest. Als hij in 1900 met Albertje Oosterhof trouwt is hij zelf ook schipper.

Uit dit huwelijk worden twee jongens geboren, Koop in 1901 en twee jaar later Pieter. Net als hun vader en grootvader worden deze twee jongens schipper. De turfvaart behoort inmiddels tot het verleden, maar vervoer over water is natuurlijk altijd nog belangrijk.

Als de Tweede Wereldoorlog uitbreekt is Pieter kapitein op de sleepboot "Frits".

Klaarblijkelijk doet deze sleepboot dienst op de grote rivieren.

Dan slaat het noodlot toe:

Op de sleepboot Frits, afkomstig uit Vreeswijk, welk schip Donderdag een aantal sleepschepen den Rijn stroomopwaarts trok, heeft zich Donderdagmiddag voor Arnhem een ketelontploffing voorgedaan. De drie personen, die zich op het schip bevonden, werden door den ontsnappenden stoom ernstig gewond. Het zijn de 22-jarige Didden uit Vreeswijk, zoon van den eigenaar van de

boot, Hoogekamp uit den Haag en de Ruiter uit Zwolle. De drie gewonden zijn naar het gemeenteziekenhuis te Arnhem overgebracht. Didden is korten tijd na aankomst overleden. De toestand van Hoogekamp en de Ruiter is zorgelijk. De oorzaak van het ongeluk is niet bekend.

Een later bericht:

De ketelontploffing op de sleepboot Frits bij de schipbrug over den Rijn heeft nog een slachtoffer geëischt. Zoals gemeld is, zijn met den kapitein, die inmiddels overleed, twee leden van de bemanning zwaar gewond in het gemeente-ziekenhuis opgenomen. Een van hen, G. Hoogekamp uit Den Haag is in den afgelopen nacht overleden. De toestand van P. de Ruiter uit Zwolle is onveranderd ernstig.

In dit bericht is abusievelijk Didden als kapitein aangeduid, maar in andere artikelen wordt Pieter als kapitein opgevoerd.

De Schipbrug in Arnhem was een pontonbrug, waarvan het middenstuk kon worden uitgevaren, zodat schepen dan doorgang hadden. Op de foto hieronder is dat juist het geval.

Dat sleepboot Frits hier moest wachten, is dus niet vreemd.

Binnenlandsche Berigten

Sleepboot "Frits"

In de overlijdensadvertentie lezen we dat Pieter op dat moment verloofd was met ene S. de Vries.

Ook wordt duidelijk dat zijn vader met zijn boot "De Twee Gebroeders" in het Almelo-sche Kanaal lag. Dat schip was ongetwijfeld genoemd naar zijn twee zonen.

Over de oorzaak van de ontploffing worden we in de krantenknipsels niets gewaar. Stoomketels ontploffen natuurlijk niet zo maar. Mogelijk is de Frits beschoten door een geallieerd vliegtuig. Stilliggend voor de Schipbrug was de Frits met zijn sleep immers een aantrekkelijk doelwit. Zo'n oorlogshandeling zou ook zeker niet in de krant vermeld worden.

Na enig doorzoeken vond ik op internet ook nog de grafsteen van Pieter.

Het graf bevindt zich in Bergklooster bij Zwolle. De foto is erg onduidelijk, maar onderaan de steen is de naam J. de Ruyter te lezen; de vader van Pieter.

Als iemand eens in de buurt is en een goede foto wil maken?

200 jaar geleden...

1816 Het jaar zonder zomer

Het jaar 1816 staat in de geschiedenisboeken bekend als het jaar zonder zomer.

Denk daarbij niet aan onaangebroken flesjes zonnebrandolie na verregende stranddagen maar aan sneeuw in juni en nachtvorst vanaf augustus...

Wat was er aan de hand? In het voorgaande jaar was in het toenmalige Nederlands-Indië de vulkaan Tambora uitgebarsten met een alles-vernietigende kracht zoals de mensheid nog niet had meegemaakt. Circa 100 km³ aan materiaal, zo'n 10.000 miljoen ton, werd de lucht ingeslingerd, naast grote hoeveelheden zwaveldioxide. Dit alles leidde tot een kortdurende klimaatsverandering waarbij de gemiddelde temperatuur een halve graad lager dan normaal kwam te liggen.

Dit klinkt misschien niet ernstig, maar de gevolgen waren dramatisch.

Over de hele wereld mislukten de oogsten en dit bracht de voedselvoorziening voor heel veel mensen in gevaar.

Naast de circa 100.000 slachtoffers die er in de Indische archipel zelf vielen (tsunami's, hongersnood), zijn er in Europa naar schatting 200.000 mensen omgekomen als gevolg van deze uitbarsting. Behalve hongersnood en overstromingen door overvloedige regenval waren er tyfus- en cholera-epidemieën die overal slachtoffers eisten.

In de Verenigde Staten waren de gevolgen van de uitbarsting overigens nog ingrijpender. Aanhoudende nachtvorst tot ver in mei, en zelfs zomersneeuw en -vorst in juni.

In onze stamboom vinden we niets terug van deze ramp. Extra sterfgevallen zijn niet aantoonbaar. Maar gemerkt hebben onze voor-

ouders het zeker. Al was er dan misschien geen hongersnood, de voedselprijzen waren zeker het dubbele van wat gebruikelijk was. Voor heel veel mensen die toch al op de rand van het bestaan leefden, moet dit bijzonder ingrijpend zijn geweest.

De zomer werd gevolgd door een extreem koude winter en ook het jaar daarna waren er overal op de wereld problemen met het weer.

Een jaar om niet snel te vergeten, 1816, het jaar zonder zomer....

Op deze pagina vind je nog aanvullend beeldmateriaal. De aantallen slachtoffers zijn hier wat lager ingeschat.

 <http://dingeengoete.blogspot.nl/2012/04/this-day-in-history-apr-17-1815.html>

RUITER in 17 stappen

Generatie 9

Generatie 9 bestaat uit meer dan 100 personen, en het is ondoenlijk om die allemaal te behandelen. Daarom een iets andere opzet. Deze keer: de veenbazen.

Vanaf circa 1750 kwam er vanuit de veengebieden in de Kop van Overijssel een grote trek op gang naar de nog onaangetaste Friese laagveengebieden.

De vraag naar turf nam alsmaar toe, en de productie in Overijssel was al lang over zijn hoogtepunt heen.

In het Lage Midden van Friesland lag nog een enorm gebied aan verveenbare grond. Na jaren van neergang (lage prijzen, veepest) waren veel boeren bereid om voor weinig geld hun grond te verkopen aan verveners. De eerste turfmakers streken rond 1750 in Rotsterhaule en Oudehaske neer. Zij waren de voorlopers van een grote stroom migranten, die vanwege hun herkomst in Friesland als 'de Gietersen' bekend staan.

Aan het eind van de 18e eeuw bereikte deze volksverhuizing zijn hoogtepunt. In sommige Friese dorpen werd lange tijd nog nauwelijks Fries gesproken.

Naast de vele arbeiders die hun werk vonden in de turfwinning kennen we ook de veenbazen. Deze mannen waren de bezitters van de grond en hadden vaak meerdere turfmakers in dienst.

In onze familie zijn het vier (achter)neven geweest die deze stap genomen hebben.

Alle vier zijn ze rond dezelfde tijd in Muggenbeet/Wetering geboren. Ze zullen elkaar ongetwijfeld (heel) goed gekend hebben.

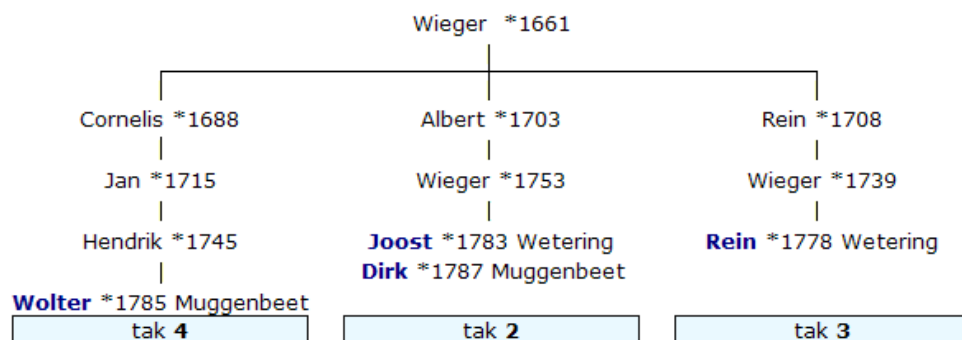
Een vertegenwoordiger uit tak 1 ontbreekt. Alleen Jan Wiegers Ruiters vestigt zich met zijn gezin rond 1790 als turfmaker in Oudehaske. Later verhuist de familie naar Tjalleberd waar een omvangrijk nageslacht uit voortgekomen is.

Een leuke bijkomstigheid: de voorvaders van dit gezelschap groeven hun turven in het gebied dat nu bekend staat onder de naam **Weerribben** : een prachtig natuurgebied in de Kop van Overijssel.

Dirk Wiegers de Ruiters had veel grond in het gebied van Nijetrijne. Dit gebied is tegenwoordig ook een natuurgebied: **de Rottige Meente**.

En Rein Wiegers Ruiters tenslotte - hij had veel grond in het laagveengebied van Tjalleberd. Ook hier vinden we tegenwoordig een prachtig natuurgebied: **de Deelen**.

Nu het voor de boeren steeds moeilijker wordt om economisch rendabel te kunnen werken, is het een kwestie van tijd voordat nog veel meer weidegrond terugverandert in de toestand van begin 19e eeuw - een aaneenschakeling van petgaten en ribben, het landschap waarin onze voorvaders hebben gewoond en gewerkt.

Meer over deze veenbazen

 <http://www.ruitersporen.nl/link?5>

Stel je voor...

Haaie Spoelstra

Toen Jaap Ruiter mij vroeg om voor het volgende nummer van "het Ruitertje" iets over mij zelf te schrijven heb ik daar direct in toegestemd.

Mijn naam is Haaie Spoelstra en ik ben geboren op 9 mei 1959 in een klein, maar prachtig, dorpje "De Wilgen" in de provincie Friesland, vlak bij Nijbeets waar mijn opa Sjoerd Ruiter woonde en waar mijn moeder Aaltje Ruiter geboren is. Mijn moeder trouwde met Hielke Spoelstra uit De Veenhoop. Ik ben de oudste zoon uit een gezin van 6 jongens en 1 meisje. Mijn ouders moesten hun enige dochter Rineke al op 15 jarige leeftijd missen. Ze had het syndroom van Down en had een zwakke gezondheid. Voor ons was zij het zonnetje in huis.

Haaie en zijn ouders Hielke Spoelstra en Aaltje Ruiter.

In december 1980 trouwde ik met Tini Hoekstra uit Gorredijk. Met haar kreeg ik 3 prachtige kinderen. Twee zoons, Hielke-Haaie en Willem-Siebe, en een dochter Jacobina. Mijn zoons zijn inmiddels getrouwd. Hielke-Haaie en Charina zijn de ouders van mijn kleinzoon Joey. Hij wordt bijna 3 jaar. Willem-Siebe is getrouwd met Kim en woont in Almere. Jacobina woont in Emmer-Compascuum.

In 2005 strandde ons huwelijk. Een verdrietige periode volgde.

Gelukkig ontmoette ik in 2009 mijn huidige partner Heleen Smit. Het geluk hebben we weer in elkaar gevonden. We wonen nu samen in het Groningse Warffum. Een prachtig museumdorp met het jaarlijks terugkerend dansfeest "Op Roakeldais" (zie volgende pagina).

Ik ben in 1979 als leerkracht basisonderwijs begonnen in Oudega (W). Na 6 jaar zijn we als jong gezin verhuisd naar het Drentse Valthermond. Ook daar ben ik 30 jaar leerkracht geweest aan de

Christelijke Basisschool Rehoboth. Een fijne en prachtige tijd op een school waar ik me altijd thuis heb gevoeld. Toch heb ik 2 jaar geleden besloten om na 36 jaar "meester" te zijn geweest uit het onderwijs te stappen. De huidige manier van onderwijs sprak mij niet meer aan (te prestatiegericht; te weinig vanuit het talent van het kind) De inspiratie was er niet meer. Dan is het tijd om te stoppen. Ik heb nu weer veel vrije tijd. Ik vul die tijd met mijn hobby's muziek (euphonium bij het Gronings Fanfare Orkest), fietsen op de racefiets en het maken van jubileumboeken en fotoboeken. Iedere dag wil onze hond Luna ook graag uitgelaten worden. Dus wandelen doe ik ook met veel plezier. Dit jaar wil ik voor het eerst de "Tocht om de Noord" wandelen; 2 dagen van 40 km.

Verder mogen Heleen en ik graag werken in de tuin en gaan we ieder jaar op vakantie met onze vouwwagen.

Jaap heeft in het vorige "Ruitertje" al genoemd dat ik bezig ben met 2 fotoalbums die ik in

vervolg "Stel je voor..."

handen kreeg van mijn vorig jaar overleden moeder Aaltje Ruiter. Het waren de fotoalbums van haar ouders, dus mijn grootouders Sjoerd Ruiter en Rinkje Veenstra. Heel veel namen bij de foto's heeft mijn moeder me niet meer kunnen geven. Haar ziekbed was maar 4 weken. Samen met mijn oom Hendrik Ruiter (mem haar broer) en met hulp van Jaap Ruiter (mijn achterneef) heb ik al veel namen boven water gekregen. Na de vakantie wil ik nog een bezoek brengen aan oom Jappie Ruiter (ook een broer van mem).

Zo hoop ik alle namen bij de foto's te krijgen en er een mooi fotoalbum van te maken.

Tot slot wil ik alle lezers van "het Ruitertje" een goede vakantie toewensen.

Haaie Spoelstra,
Warffum

Op Roakeldais is een internationaal folkloristisch dansfestival dat elk jaar in het Groningse Warffum wordt gehouden.

Het festival, dat voor het eerst in 1966 werd gehouden, vindt elk jaar in de laatste week van juni plaats. Uit de hele wereld treden folkloristische dansgroepen op. De buitenlandse dansgasten worden in de omgeving ondergebracht in gastgezinnen. De zaterdag vormt het hoogtepunt van de week. 's Middags vindt dan een optocht met alle dansgroepen door het dorp plaats, waarna 's avonds een groot dansspektakel op het programma staat.

Wie is de volgende donateur die zich op deze plaats voor wil stellen?

Je mag het zo uitgebreid of zo kort doen als je wilt. Het is vooral voor de aardigheid en dat de leden elkaar een beetje leren kennen. Anders blijft het allemaal zo anoniem.

Waar ikzelf benieuwd naar ben:

- Hoe ben je op het idee gekomen om donateur te worden?
- Hoe ben je achter het besaan van de Stichting gekomen?
- Wat stel je je voor van je lidmaatschap?